

- Ο προσφεύγων-ενάγων εκτιμά ότι, πλην της αρμοδιότητας να αποφασίζει επί των προσώπων που λαμβάνουν ΣΑΜ, καμία άλλη αρμοδιότητα αφορώσα τη ΣΑΜ δεν μεταβιβάσθηκε από την εκτελεστική επιτροπή της ΕΚΤ στον CSO, και δη αυτή της τροποποίησης της εγκυκλίου αριθ. 1/2011 προκειμένου να αποκλεισθούν ορισμένοι υπάλληλοι από την εφαρμογή της.
 - Κατά συνέπεια, ο CSO ήταν αναρμόδιος να αποφασίσει για τη μη εφαρμογή της εγκυκλίου αριθ. 1/2011 έναντι του προσφεύγοντος-ενάγοντος, ενώ αυτή θα έπρεπε να είχε εφαρμοστεί έναντι του αν ο CSO είχε ενεργήσει σύμφωνα με τις αρμοδιότητες που του μεταβίβασε η εκτελεστική επιτροπή.
3. Ο τρίτος λόγος αφορά έλλειψη διαβουλεύσεως με την επιτροπή προσωπικού, και τούτο κατά παράβαση του άρθρου 27 του Χάρτη και των άρθρων 48 και 49 των όρων απασχόλησης.
- Ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει, τέλος, ότι εφόσον θεωρηθεί ότι η απόφαση του CSO τροποποιεί την εγκύκλιο αριθ. 1/2011, η απόφαση αυτή δεν αποτέλεσε αντικείμενο προηγούμενης διαβουλεύσεως με την επιτροπή προσωπικού. Δεδομένου ότι η διαβούλευση είναι υποχρεωτική πριν από οποιαδήποτε τροποποίηση της εγκυκλίου αριθ. 1/2011, η ΕΚΤ όφειλε να διαβουλευτεί με την επιτροπή προσωπικού όσον αφορά την εν λόγω τροποποίηση.

Αναίρεση που άσκησε στις 23 Σεπτεμβρίου 2016 ο Sergio Siragusa κατά της διατάξεως που εξέδωσε στις 13 Ιουλίου 2016 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-124/15, Siragusa κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-678/16 P)

(2016/C 419/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Sergio Siragusa (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: T. Bontinck και A. Guillerme, δικηγόροι)

Λοιποί διάδικοι στην αναρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναρέσει την, επιδοθείσα στις 14 Ιουλίου 2016, διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 13ης Ιουλίου 2016, Siragusa κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (F-124/15).
- να δικάσει την προσφυγή-αγωγή επί της ουσίας, αναιρώντας την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη.
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα της πρωτοβάθμιας και της κατ' αναίρεση δίκης.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσεώς του, ο αναιρεσείων προβάλλει έναν λόγο αναίρεσεως ο οποίος αφορά πλάνη περί το δίκαιο.

Υποστηρίζει ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά τον νομικό χαρακτηρισμό της από 11 Ιουλίου 2013 αποφάσεως του Συμβουλίου με την οποία εγκρίθηκε η πρόωρη συνταξιοδότησή του. Κατά συνέπεια, υποστηρίζει ότι πρέπει να γίνει δεκτό ότι η από 12 Νοεμβρίου 2014 απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής με την οποία απορρίπτεται η αίτησή του για πρόωρη συνταξιοδότηση αποτελεί βλαπτική πράξη με την οποία ανακαλείται η προγενέστερη πράξη με την οποία είχε γίνει δεκτή η αίτηση αυτή και όχι απόφαση που απλώς επιβεβαιώνει σιωπηρή απορριπτική απόφαση.

Ο αναρρεσιών υποστηρίζει τέλος ότι, δεδομένου ότι η προσφυγή κατά της εν λόγω αποφάσεως της 12ης Νοεμβρίου 2014 ασκήθηκε εμπροθέσμως, είναι παραδεκτή και πρέπει να εξεταστεί επί της ουσίας.

Προσφυγή της 26ης Σεπτεμβρίου 2016 — Athletic Club κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-679/16)

(2016/C 419/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Athletic Club (Μπιλμπάο, Ισπανία) (εκπρόσωποι: E. Lucas Murillo de la Cueva και J. Luís Carrasco, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρωθεί το άρθρο 1 της αποφάσεως της Επιτροπής C (2016) 4046 τελικό, της 4ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.29769 (2013/C) (πρώην 2013/NN) που χορηγήθηκε από την Ισπανία σε ορισμένους επαγγελματικούς αθλητικούς συλλόγους της Ισπανίας, κατά το μέτρο που αφορά τον αθλητικό σύλλογο Athletic Club,
- να ακυρωθούν τα άρθρα 4 και 5 της αποφάσεως της Επιτροπής C (2016) 4046 τελικό, της 4ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.29769 (2013/C) (πρώην 2013/NN) που χορηγήθηκε από την Ισπανία σε ορισμένους επαγγελματικούς αθλητικούς συλλόγους της Ισπανίας, κατά το μέτρο που διατάσσεται η ανάκτηση της ενισχύσεως που φέρεται να έχει χορηγηθεί στον Athletic Club και η κατάργηση του καθεστώτος επιβολής φόρου εταιρειών επί των μη κερδοσκοπικών οντοτήτων στο οποίο υπέκειτο ο Athletic Club.
- Να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής C (2016) 4046 τελικό, της 4ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA. 29769 (2013/C) (πρώην 2013/NN), που χορηγήθηκε από την Ισπανία σε ορισμένους επαγγελματικούς αθλητικούς συλλόγους της Ισπανίας. Όσον αφορά τον προσφεύγοντα, η ενίσχυση συνίσταται στο φορολογικό όφελος που θα αποκόμιζε για το επίμαχο χρονικό διάστημα, λόγω της φορολογησεως του ως μη κερδοσκοπικής οργανώσεως και όχι με βάση τον γενικό συντελεστή φόρου εταιρειών.

Προς επίρρωση της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει πέντε λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ
 - Προβάλλεται συναφώς ότι, στο γεωγραφικό πλαίσιο αναφοράς (Vizcaya), το επίμαχο μέτρο δεν μπορεί να κριθεί ως επιλεκτικό μέτρο, δεδομένου ότι όλοι οι αθλητικοί σύλλογοι συνιστούν μη κερδοσκοπικές οντότητες υποκειμένες στο ίδιο φορολογικό καθεστώς και στον ίδιο συντελεστή φόρου εταιρειών.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
 - Προβάλλεται συναφώς ότι η διαφορά στο φορολογικό καθεστώς στο οποία υπόκεινται οι μη κερδοσκοπικές οντότητες και οι ανώνυμες εταιρείες είναι δικαιολογημένη λόγω των ουσιωδών διαφορών μεταξύ των δύο οντοτήτων.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
 - Προβάλλεται συναφώς ότι το επίμαχο μέτρο δεν προκαλεί στρέβλωση του ανταγωνισμού ούτε επηρεάζει τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.